"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ତୁମେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ହେଲଥ ୱେଲଥ ଏବଂ ହାପିନେସ୍ (ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ସମ୍ପତ୍ତି ଓ ଖୁସି) ରୂପକ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ଆସିଛ, ଈଶ୍ୱରୀୟ ମତରେ ଚାଲିବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ବାବାଙ୍କ ଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିଥାଏ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବାବା ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବିକଳ୍ପଜିତ୍ ହେବାର କେଉଁ ଉପାୟ ବତାଇଛନ୍ତି ?

ଉତ୍ତର:- ବିକଳ୍ପଜିତ୍ ହେବା ପାଇଁ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ଭାଇ-ଭାଇର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖ । ଶରୀରକୁ ଦେଖିବା ଦ୍ୱାରା ବିକଳ୍ପ ଅର୍ଥାତ୍ ବିକାରୀ ସଂକଳ୍ପ ଆସିଥାଏ ସେଥିପାଇଁ ଭ୍ରୁକୁଟୀରେ ଆତ୍ମା ଭାଇକୁ ଦେଖ । ପବିତ୍ର ହେବା ପାଇଁ ହେଲେ ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୁ ପକ୍କା କର । ନିରନ୍ତର ପତିତ-ପାବନ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମାରୁ କଳଙ୍କି ଛାଡିଯିବ, ଖୁସି ବଢିଯିବ ଏବଂ ବିକଳ୍ପ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରିବ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଶିବ ଭଗବାନୁବାଚ ନିଜର ଶାଳଗ୍ରାମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି । ଶିବ ଭଗବାନୁବାଚ ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଶରୀରର ଆଧାର ନେବେ ତେବେ ତ ଉବାଚ ହୋଇପାରିବ । କହିବା ନିମନ୍ତେ ମୁଖ ନିଶ୍ଚିତ ଆବଶ୍ୟକ । ତେବେ ଶୁଣିବା ପାଇଁ କାନ ମଧ୍ୟ ନିହାତି ଦରକାର । ଆତ୍ମାକୁ କାନ ଓ ମୁଖର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଏବେ ତୁମକୁ ଈଶ୍ୱରୀୟ ମତ ମିଳୁଛି । ଯାହାକୁ ରାମଙ୍କ ମତ କୁହାଯାଉଛି । ଅନ୍ୟମାନେ ତ ରାବଣ ମତରେ ଅଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ଈଶ୍ୱରୀୟ ମତ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ଆସୁରୀ ମତ । ଈଶ୍ୱରୀୟ ମତ ଅଧାକଳ୍ପ ଚାଲୁଛି । ବାବା ଈଶ୍ୱରୀୟ ମତ ଦେଇ ତୁମକୁ ଦେବତା କରାଉଛନ୍ତି ପୁଣି ସତ୍ୟଯୁଗ ତ୍ରେତାରେ ସେହି ମତ ରହିବ । ସେଠାରେ ଜନ୍ମ ମଧ୍ୟ କମ୍ ହେବ କାହିଁକି ନା ଯୋଗୀ ଜୀବନ ବିତାନ୍ତି ଏବଂ ଦ୍ୱାପର-କଳିଯୁଗରେ ହେଉଛି ରାବଣ ମତ, ଏଠାରେ ଜନ୍ମ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ନେଉଛନ୍ତି, କାହିଁକି ନା ଭୋଗୀ ଜୀବନ ବିତାଉଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଆୟୁ ମଧ୍ୟ କମ୍ ହେଉଛି । ବହୁତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ହେବାରୁ ବହୁତ ଦୁଃଖୀ ହେଉଛନ୍ତି । ରାମ ମତଧାରୀ ପୁଣି ରାବଣ ମତରେ ମିଶିଯାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସମଗ୍ର ଦୁନିଆର ରାବଣ ମତ ହୋଇଯାଉଛି । ପୁଣି ବାବା ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ରାମ ମତ ଦେଉଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ହେଉଛି ରାମଙ୍କ ମତ ଅର୍ଥାତ୍ ଈଶ୍ୱରୀୟ ମତ । ତାକୁ ସ୍ୱର୍ଗ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଈଶ୍ୱରୀୟ ମତ ମିଳିବା ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱର୍ଗର ସ୍ଥାପନା ଅଧାକଳ୍ପ ପାଇଁ ହୋଇଯାଉଛି । ଏହା ଯେବେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଛି ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି, ତାକୁ ଆସୁରୀ ମତ କୁହାଯାଏ । ଏବେ ନିଜକୁ ପଚାର ଯେ — ଆମେ ଆସୁରୀ ମତରେ କ'ଣ କରୁଥିଲୁ ? ଈଶ୍ୱରୀୟ ମତ ଦ୍ୱାରା କ'ଣ କରୁଛୁ ? ପୂର୍ବରୁ ନର୍କବାସୀ ଥିଲୁ ପୁଣି ଶିବାଳୟରେ ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ ହେଉଛୁ । ସତ୍ୟଯୁଗ-ତ୍ରେତାକୁ ଶିବାଳୟ କୁହାଯାଏ । ଯାହାଙ୍କ ନାମରେ ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି ନିଶ୍ଚିତ ତାଙ୍କ ନାମ ମଧ୍ୟ ରଖିବେ । ତେଣୁ ତାହା ହେଉଛି ଶିବାଳୟ, ଯେଉଁଠି ଦେବତାମାନେ ରହୁଛନ୍ତି । ରଚୟିତା ବାବା ହିଁ ତୁମକୁ ଏହି କଥା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । କ'ଣ ରଚନା କରୁଛନ୍ତି, ସେ କଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ଜାଣିଛ, ସମସ୍ତ ରଚନା ଏହି ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି — ହେ ପତିତ-ପାବନ ଅଥବା ହେ ମୁକ୍ତିଦାତା, ରାବଣ ରାଜ୍ୟରୁ ଅଥବା ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତ କରୁଥିବା ମୁକ୍ତିଦାତା । ଏବେ ତୁମେ ପ୍ରକୃତ ସୁଖ ବିଷୟରେ ଜାଣୁଥିବାରୁ ଏହାକୁ ଦୁଃଖ ବୋଲି ଭାବୁଛ । ନହେଲେ କେହି ଏହାକୁ ଦୁଃଖ ବୋଲି ଭାବୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଯେପରି ବାବା ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ବୀଜରୂପ, ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି ସେହିପରି ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ହେଉଛ । ବୀଜରେ ବୃକ୍ଷର ଜ୍ଞାନ ରହିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ତାହା ହେଉଛି ଜଡ । ଯଦି ଚୈତନ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତା ତେବେ କହିଥାନ୍ତା । ତୁମେ ଚୈତନ୍ୟ ହୋଇଥିବାରୁ ବୃକ୍ଷକୁ ଜାଣିଛ । ବାବାଙ୍କୁ କୁହାଯାଉଛି ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ବୀଜରୂପ । ସତ୍, ଚିତ୍, ଆନନ୍ଦ ସ୍ୱରୂପ ଅଟନ୍ତି । ଏହି ବୃକ୍ଷର ଉତ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ପାଳନା କିପରି ହେଉଛି, ଏକଥା କେହି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ନୂଆ ବୃକ୍ଷ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉଛି । ଏକଥା ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ପୁରୁଣା ହୋଇଯାଇଥିବା ବୃକ୍ଷର ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଡାକୁଛନ୍ତି ଯେ ଆସି ରାବଣ କବଳରୁ ଆମକୁ ମୁକ୍ତ କର କାହିଁକି ନା ବର୍ତ୍ତମାନ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି । ମନୁଷ୍ୟ ତ ରଚୟିତା କିମ୍ବା ରଚନାକୁ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ସ୍ୱୟଂ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଥରେ ମାତ୍ର ସ୍ୱର୍ଗ ତିଆରି କରୁଛି । ସ୍ୱର୍ଗ ପରେ ପୁଣି ନର୍କ ହେଉଛି । ରାବଣର ପ୍ରବେଶତା ପରେ ବାମମାର୍ଗରେ ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ହେଲଥ ୱେଲଥ, ହାପିନେସ୍ ସବୁ କିଛି ଥାଏ । ତୁମେ ଏଠାକୁ ଆସିଛ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ଖୁସିର ସମ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ କାହିଁକି ନା ସ୍ୱର୍ଗରେ କେବେ ଦୁଃଖ ରହିବ ନାହିଁ । ତୁମର ହୃଦୟରେ ରହିଛି କି ଆମେ କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛୁ । ଏହାର ନାମ କେତେ ସୁନ୍ଦର । ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଯୁଗକୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ସେଥିରେ କେବଳ ସିଡି ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇଥାନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି, ସମର୍ପଣ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏକଥା ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ବାବା କେବେ ଆସିବେ । ଡାକୁଛନ୍ତି ହେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ପିତା ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତ କର, ଗାଇଡ୍ ହୁଅ । ମୁକ୍ତିଦାତା ହେବେ ତ ନିଶ୍ଚିତ ଆସିବାକୁ ପଡିବ । ପୁଣି ଗାଇଡ୍ ହୋଇ ନେଇ ଯିବାକୁ ହେବ । ବାବା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଦିନ ପରେ ଦେଖୁଥିବାରୁ ବହୁତ ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । ସେ ଶାରୀରିକ ପିତା ଓ ଇଏ ଆତ୍ମିକ ପିତା ଅଟନ୍ତି । ବାବା କ୍ରିଏଟର (ରଚୟିତା) ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ରଚନା କରି ପୁଣି ତାର ପାଳନା ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ପୁନର୍ଜନ୍ମ ତ ନେବାକୁ ପଡୁଛି । କାହାର ୧୦ ତ କାହାର ୧୨ ସନ୍ତାନ ହୋଇଥାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେସବୁ ଲୌକିକ ସୁଖ, ଯାହା କାକ ବିଷ୍ଠା ସମାନ ଅଟେ । ସମସ୍ତେ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ତମୋପ୍ରଧାନରେ ବହୁତ କମ୍ ସୁଖ ରହିଛି । ତୁମେ ସତୋପ୍ରଧାନ ହେଉଥିବାରୁ ବହୁତ ସୁଖ ଭୋଗ କରିବ । ସତୋପ୍ରଧାନ ହେବାର ଯୁକ୍ତି ବାବା ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ

କୁହାଯାଉଛି । ମନୁଷ୍ୟ ଭାବୁଛନ୍ତି ଈଶ୍ୱର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ହୋଇଥିବାରୁ ଯାହା ଚାହିଁବେ କରିପାରିବେ । ମୃତକୁ ମଧ୍ୟ ଜୀବିତ କରି ଦେଇପାରିବେ । ଏକଦା କେହି ଜଣେ ଲେଖିଥିଲେ— ଯଦି ଆପଣ ଭଗବାନ୍ ତେବେ ମାଛିକୁ ଜୀବଦାନ ଦେଇ ଦେଖାନ୍ତୁ । ଏହିପରି ଢେର ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରୁଛନ୍ତି ।

ତୁମକୁ ବାବା ଶକ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି, ଯାହା ଫଳରେ ତୁମେ ରାବଣ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ମାଙ୍କଡରୁ ମନ୍ଦିର ଯୋଗ୍ୟ ହେଉଛ । ସେମାନେ ପୁଣି କ'ଣ ସବୁ ତିଆରି କରିଦେଇଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ସୀତା ଭକ୍ତିନୀ ଅଟ । ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ରାବଣଠାରୁ ମୁକୁଳାଉଛି । ରାବଣ ଦ୍ୱାରା ତୁମକୁ କେବେ ହେଲେ ସୁଖ ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତେ ରାବଣର ଜେଲରେ ଅଛନ୍ତି । ରାମଙ୍କ ଜେଲରେ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ରାମ ଆସୁଛନ୍ତି ରାବଣ ଜେଲରୁ ମୁକୁଳାଇବା ପାଇଁ । ୧୦ ମୁଣ୍ଡଧାରୀ ରାବଣ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ତା'ର ୨୦ଟି ହାତ ଦେଖାଉଛନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ୫ ବିକାର ସ୍ତ୍ରୀ ଠାରେ ଏବଂ ୫ ବିକାର ପୁରୁଷଠାରେ ରହିଛି । ତାକୁ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଅଥବା ୫ ବିକାର ରୂପୀ ମାୟାର ରାଜ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି । ଏପରି କୁହାଯିବ ନାହିଁ, ଏହାଙ୍କ ପାଖରେ ବହୁତ ମାୟା ଅଛି । ମାୟାର ନିଶା ଚଢିଛି । ନା, ଧନକୁ ମାୟା କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଧନକୁ ସମ୍ପତ୍ତି ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ତୁମକୁ ବହୁତ ସମ୍ପତ୍ତି ଆଦି ମିଳୁଛି । ତୁମକୁ କାହାଠାରୁ କିଛି ମାଗିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ଏହା ହେଉଛି ପାଠପଢା । ପାଠପଢାରେ କ'ଣ ମଗାଯାଇଥାଏ କି ? ଶିକ୍ଷକ ଯାହା ପଢାଇବେ ଛାତ୍ର ତାହା ପଢିବେ । ଯିଏ ଯେତେ ପଢିବ ସେତେ ପାଇବ । ମାଗିବାର କଥା ନାହିଁ । ଏଥିରେ ପବିତ୍ରତା ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ । ଗୋଟିଏ ଅକ୍ଷରର ମଧ୍ୟ ମୂଲ୍ୟ ଦେଖ କେତେ । ପଦମାପଦମ । ବାବାଙ୍କୁ ଯଥାର୍ଥ ରୂପେ ଚିହ୍ନି, ୟାଦ କର । ବାବା ପରିଚୟ ଦେଉଛନ୍ତି — ଆତ୍ମା ବିନ୍ଦୁ ପରି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ ଅଟେ । ସେ ସଦା ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ଶାନ୍ତି, ଜ୍ଞାନ, ପବିତ୍ରତାର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ଜଣଙ୍କର ହିଁ ମହିମା କରାଯାଉଛି । ସମସ୍ତଙ୍କର ପଦବୀ ନିଜସ୍ୱ ଅଟେ । ନାଟକ ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି — କୋଣ-କୋଣରେ ଭଗବାନ୍, ଯିଏ ନାଟକ ଦେଖିଥିବେ ସେ ଜାଣିଥିବେ । ମହାବୀର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ କେଉଁଠାକୁ ଗଲେ ମଧ୍ୟ କେବଳ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ଦେଖିବା ଉଚିତ୍ ।

ଏବେ ତୁମେ ରାମରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରି ରାବଣ ରାଜ୍ୟକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦେଉଛ । ଏହା ହେଉଛି ବେହଦର କଥା । ସେମାନେ ଲୌକିକ କାହାଣୀ ତିଆରି କରିଦେଇଛନ୍ତି । ତୁମେ ହେଉଛ ଶିବଶକ୍ତି ସେନା । ଶିବ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଅଟନ୍ତି ନା । ତୁମେ ହେଉଛ ଶିବଙ୍କଠାରୁ ଶକ୍ତି ନେଉଥିବା ଶିବଙ୍କର ସେନା । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଶିବସେନା ନାମ ରଖିଦେଇଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମର ନାମ କ'ଣ ରଖାଯିବ । ତୁମର ନାମ ରହିଛି ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀ, ସମସ୍ତେ ତ ଶିବଙ୍କ ସନ୍ତାନ । ସମଗ୍ର ଦୁନିଆର ଆତ୍ମାମାନେ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ । ଶିବଙ୍କଠାରୁ ତୁମକୁ ଶକ୍ତି ମିଳୁଛି । ଶିବବାବା ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନ ଶିଖାଉଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କଠାରୁ ତୁମକୁ ଏତେ ଶକ୍ତି ମିଳୁଛି ଯେ ଅଧାକଳ୍ପ ତୁମେ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱ ଉପରେ ରାଜ୍ୟ କରୁଛ । ଏହା ହେଉଛି ତୁମର ଯୋଗବଳର ଶକ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କର ହେଉଛି ବାହୁବଳର । ଭାରତର ପ୍ରାଚୀନ ରାଜଯୋଗର ଗାୟନ ରହିଛି । ଚାହୁଁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଭାରତର ପ୍ରାଚୀନ ଯୋଗ ଶିଖିବୁ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱର୍ଗ ସ୍ଥାପନ ହୋଇଥିଲା । କୁହନ୍ତି ମଧ୍ୟ— ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରୁ ଏତେ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ସ୍ୱର୍ଗ ଥିଲା । କିପରି ତିଆରି ହୋଇଥିଲା ? ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା । ତୁମେ ହେଉଛ ପ୍ରବୃତ୍ତି ମାର୍ଗଧାରୀ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ । ସେମାନେ ଘର ଦ୍ୱାର ଛାଡି ଜଙ୍ଗଲକୁ ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ପାର୍ଟ ମିଳିଛି । ଏତେ ଛୋଟ ବିନ୍ଦୁରେ କେତେ ପାର୍ଟ ରହିଛି, ଏହାକୁ କୁଦରତ ବୋଲି କୁହାଯିବ । ବାବା ତ' ସଦା ଶକ୍ତିମାନ୍ ଗୋଲଡେନ୍ ଏଜଡ୍ ଅଟନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ତାଙ୍କଠାରୁ ଶକ୍ତି ନେଉଛ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଭଗବାନ ହଜାରେ ସୂର୍ଯ୍ୟଠାରୁ ତେଜୋମୟ ଅଟନ୍ତି । ଯାହାର ଯେପରି ଭାବନା ରହିଥାଏ, ସେହି ଅନୁସାରେ ଦେଖିଥାନ୍ତି । ଆଖି ଲାଲ ହୋଇଯାଏ । ବାସ୍, ସେତିକି ଥାଉ, ଆମେ ସହନ କରିପାରୁ ନାହୁଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ସେସବୁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ସଂସ୍କାର । ଏହା ତ ହେଉଛି ଜ୍ଞାନ, ଏଥିରେ ପାଠପଢିବାକୁ ହେବ । ବାବା ଶିକ୍ଷକ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ପଢାଉଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ତୁମକୁ ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ପଡିବ । ବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି ଖରାପ କଥା ଶୁଣ ନାହିଁ... ମନୁଷ୍ୟମୋନଙ୍କୁ ଜଣା ନାହିଁ କି ଏକଥା କିଏ କହିଛନ୍ତି, ପୂର୍ବରୁ ମାଙ୍କଡର ଚିତ୍ର ତିଆରି କରୁଥିଲେ । ଏବେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ମଧ୍ୟ ନଳିନୀ କନ୍ୟାଙ୍କର ଚିତ୍ର ତିଆରି କରାଇଥିଲେ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କେତେ ଭକ୍ତିର ନିଶା ରହିଛି । ଭକ୍ତିର ରାଜ୍ୟ ଅଟେ ନା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଜ୍ଞାନର ରାଜ୍ୟ ହେଉଛି । ଫରକ ହୋଇଯାଉଛି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ବାସ୍ତବରେ ଜ୍ଞାନରେ ବହୁତ ସୁଖ ମିଳୁଛି । ପୁଣି ଭକ୍ତିରେ ସିଡି ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଉଛନ୍ତି । ଆମେ ପ୍ରଥମେ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଯାଉଛୁ ପୁଣି ଉକୁଣୀ ସଦୃଶ ଧୀରେ ଧୀରେ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଉଛୁ । ୧୨୫୦ ବର୍ଷରେ ଦୁଇ କଳା କମ୍ ହେଉଛି । ଚନ୍ଦ୍ରମାର ଉଦାହରଣ ରହିଛି । ଚନ୍ଦ୍ରମାରେ ଗ୍ରହଣ ଲାଗି କଳା କମ୍ ହେବାରେ ଲାଗିଥାଏ ପୁଣି ଧିରେ ଧିରେ କଳା ବଢି ୧୬ କଳା ହୋଇଥାଏ । ତାହା ହେଉଛି ଅଳ୍ପକାଳର କଥା । ଏହା ହେଉଛି ବେହଦର କଥା । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ରାହୁର ଗ୍ରହଣ ଲାଗିଛି । ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଦଶା ହେଉଛି ବୃହସ୍ପତିର ଦଶା । ସବୁଠାରୁ ନୀଚ ଦଶା ହେଉଛି ରାହୁର ଦଶା । ଏକଦମ୍ ଦେବାଳିଆ କରିଦେଇଥାଏ । ବୃହସ୍ପତିର ଦଶା ଦ୍ୱାରା ଆମେ ଚଢୁଛୁ । ସେମାନେ ବେହଦର ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ରାହୁର ଦଶା ରହିଛି । ଏକଥା ତୁମେ ଜାଣିଛ, ଅନ୍ୟ କେହି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ରାହୁର ଦଶା ହିଁ ଇନସାଲବେଣ୍ଟ (କାଙ୍ଗାଳିଆ) କରାଉଛି । ବୃହସ୍ପତିର ଦଶା ଦ୍ୱାରା ସାଲବେଣ୍ଟ (ସାହୁକାର) ହେଉଛନ୍ତି । ଭାରତ କେତେ ଧନବାନ ଥିଲା । ବିଶ୍ୱରେ ଏକମାତ୍ର ଭାରତ ହିଁ ଥିଲା । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ରାମରାଜ୍ୟ, ପବିତ୍ର ରାଜ୍ୟ ଥାଏ, ଯାହାର ମହିମା ହେଉଛି । ଅପବିତ୍ର ରାଜାମାନେ ଗାୟନ

କରୁଛନ୍ତି ଆମେ ନିର୍‌ଗୁଣ ଆମ ପାଖରେ କୌଣସି ଗୁଣ ନାହିଁ... । ଏପରି ସଂସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି ଯାହାର ନାମ ରଖିଛନ୍ତି ନିର୍‌ଗୁଣ ସଂସ୍ଥା— ଆରେ ଏ ସମଗ୍ର ଦୁନିଆ ହିଁ ନିର୍‌ଗୁଣ ସଂସ୍ଥା ଅଟେ । ଜଣଙ୍କର କଥା ନୁହେଁ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସର୍‌ବଦା ମହାତ୍ମା କୁହାଯାଇଥାଏ । ତୁମେ ପୁଣି କହୁଛ କୌଣସି ଗୁଣ ନାହିଁ । ସମଗ୍ର ଦୁନିଆରେ କୌଣସି ଗୁଣନଥିବାରୁ ରାହୁର ଦଶା ପଡିଛି । ବର୍‌ତ୍ତମାନ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଦାନ ଦେଲେ ଗ୍ରହଣ ଛାଡିଯିବ । ବର୍‌ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତ ଯିବାକୁ ହେବ ନା । ଦେହ ସହିତ ଦେହର ସମସ୍ତ ଧର୍‌ମକୁ ଛାଡ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ କର । ତୁମକୁ ଏବେ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ପବିତ୍ର ନ ହୋଇଥିବାରୁ କେହି ଘରକୁ ଫେରି ଯାଇପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଏବେ ବାବା ପବିତ୍ର ହେବାର ଯୁକ୍ତି ବତାଉଛନ୍ତି । ବେହଦର ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । କେହି କହୁଛନ୍ତି ବାବା ଆମେ ଭୁଲିଯାଉଛୁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି— ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନେ, ପତିତ-ପାବନ ବାବାଙ୍କୁ ଭୁଲିଗଲେ ତୁମେ ପାବନ କିପରି ହେବ ? ବିଚାର କର ଯେ ତୁମେ ଏହା କ'ଣ କହୁଛ ? ଜୀବଜନ୍ତୁ ମଧ୍ୟ କେବେ ଏପରି କହିବେ ନାହିଁ ଯେ ଆମେ ବାପାଙ୍କୁ ଭୁଲିଯାଉଛୁ । ତୁମେ କ'ଣ କହୁଛ! ମୁଁ ତୁମର ଅବିନାଶୀ ପିତା, ତୁମେ ଅବିନାଶୀ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ଆସିଛ । ନିରାକାର ବାବା ସାକାରରେ ଆସିଲେ ହିଁ ପଢାଇବେ ନା । ବର୍‌ତ୍ତମାନ ବାବା ଏହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରିଛନ୍ତି । ଇଏ ହେଉଛନ୍ତି ବାପଦାଦା । ଉଭୟଙ୍କ ଆତ୍ମା ଏହି ଭ୍ରୁକୁଟୀ ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି । ତୁମେ ବାପଦାଦା କହୁଛ, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ଉଭୟଙ୍କର ଆତ୍ମା ରହିଥିବେ । ଶିବବାବା ଏବଂ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଆତ୍ମା । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀ ହୋଇଛ । ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଥିବାରୁ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ ଭାଇ-ଭାଇ ଅଟୁ । ପୁଣି ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମେ ଭାଇ-ଭଉଣୀ ହେଉଛୁ । ଏହି ସ୍ମୃତି ପକ୍କା ହେବା ଉଚିତ୍ । କିନ୍ତୁ ବାବା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ଭାଇ-ଭଉଣୀ ମଧ୍ୟରେ ବି ନାମ-ରୂପର ଆକର୍ଷଣ ରହୁଛି । ଅନେକଙ୍କୁ ବିକଳ୍ପ ମଧ୍ୟ ଆସୁଛି । ସୁନ୍ଦର ଶରୀର ଦେଖିଲେ ବିକଳ୍ପ ଆସିଥାଏ । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ଭାଇ-ଭାଇର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖ । ସମସ୍ତ ଆତ୍ମା ହେଉଛନ୍ତି ଭାଇ ଭାଇ । ଭାଇ ଭାଇ ହେଲେ ପିତା ନିଶ୍ଚିତ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ସମସ୍ତଙ୍କର ଜଣେ ହିଁ ବାପା । ସମସ୍ତେ ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମୃତି କରୁଛନ୍ତି । ବର୍‌ତ୍ତମାନ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ହେଲେ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଯେତେ ସ୍ମୃତି କରିବ ତ ଜଙ୍କ୍ ସଫା ହୋଇଯିବ, (ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମ ଅନୁସାରେ) ଖୁସିର ନିଶା ଚଢିବ ଏବଂ ଆକର୍ଷଣ ମଧ୍ୟ ହେବ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ପାଠପଢା ଉପରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ନିଜକୁ ସମ୍ପତ୍ତିବାନ୍ କରାଇବାର ଅଛି । କାହାକୁ କିଛି ବି ମାଗିବାର ନାହିଁ । ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ଏବଂ ପବିତ୍ରତାର ଧାରଣା ଦ୍ୱାରା ପଦମାପଦମପତି ହେବାକୁ ପଡିବ ।

(୨) ରାହୁର ଗ୍ରହଣରୁ ମୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ବିକାର ଗୁଡିକୁ ଦାନ ଦେବାକୁ ହେବ । ଖରାପ କଥା ଶୁଣ ନାହିଁ... ଯେଉଁ କଥା ଦ୍ୱାରା ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇଛୁ, ନିର୍‌ଗୁଣ ହୋଇଛୁ ତାକୁ ସବୁ ବୁଦ୍ଧିରୁ ଭୁଲିଯିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ସ୍ନେହର ଉଡାଣ ଦ୍ୱାରା ସଦାସର୍‌ବଦା ନିକଟତାର ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ସ୍ନେହୀମୂରତ ହୁଅ ।

ସବୁ ପିଲାଙ୍କ ଭିତରେ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସ୍ନେହ ସମାହିତ ହୋଇ ରହିଛି । ସ୍ନେହର ଶକ୍ତି ଆଧାରରେ ସମସ୍ତେ ଆଗକୁ ଆଗକୁ ଉଡି ଚାଲିଛନ୍ତି । ସ୍ନେହର ଉଡାଣ ଶାରୀରିକ, ମାନସିକ ଏବଂ ହାର୍ଦ୍ଦିକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ବାବାଙ୍କର ନିକଟତମ କରିଦେଉଛି । ଯଦିଓ ଜ୍ଞାନ, ଯୋଗ ଏବଂ ଧାରଣାରେ ସମସ୍ତେ ଯଥାଶକ୍ତି ବା କମ-ବେଶୀ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସ୍ନେହରେ ସମସ୍ତେ ନମ୍ବରୱାନ ଅଟନ୍ତି । ଏହି ସ୍ନେହ ହିଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ମୂଳ ଆଧାର । ସ୍ନେହର ଅର୍ଥ ହେଲା ପାସ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ନିକଟରେ ରହିବା, ପାସ୍ ହେବା ଅର୍ଥାତ୍ ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ବହୁତ ସହଜରେ ପାସ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଅତିକ୍ରମ କରିବା ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ନିଜର ଦୃଷ୍ଟିରେ ବାବାଙ୍କୁ ସମାହିତ କରିଦିଅ ତେବେ ମାୟାର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିଯିବ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****